

ЗМІСТ

Албул Олександр Володимирович	3
Алмаші Золтан Гаврилович	4
Алчевський Григорій Олексійович.....	5
Андрійчук Петро Олександрович	6
Башловка Михайло Федорович	8
Баштан Сергій Васильович	9
Безбородько Олег Анатолійович	10
Березовський Володимир Семенович	12
Беркович Ісаак (Ісай) Якович).....	12
Бец Олексій Давидович	13
Бігєєва Лілія Іскандерівна	14
Білогуб (ВЄрнигір) Ганна Сергіївна	15
Білянський Михайло (Mukhailo Bilianskyj)	17
Бобир Андрій Матвійович.....	17
Богуславський Костянтин Євгенович	18
Бойко Аліна Леонідівна.....	19
Бойченко Петро Павлович	21
Бондарчук Пантелеймон Єремійович (псевдонім – Петро Лахтюк).....	21
Борисов Валентин Тихонович.....	24
Бучацька-Бровар Ростислава [Володимирівна].....	25
Величкович-Підківка Любомира Касянівна	25
Вілінська Ірина Миколаївна.....	28
Вільгуцька Ольга Степанівна	29
Гаврилець Ганна Олексіївна	36
Гайда Павло Васильович	37
Гайденко Анатолій Павлович.....	38
Ганзбург Григорій Ізраїлевич.....	40
Ганінчак Роман	40
Геринович Олександр Олександрович.....	41
Годзяцький Віталій Олексійович.....	42
Головань Анатолій Пилипович	43
Голуб Антоніна Василівна	44
Гончаренко Віктор Вікторович	45
Горбатюк Володимир Григорович	46
Городенський Василь Гаврилович.....	48
Городиський Орест Володимирович	49
Гржибовський Микола Якович	49
Гриньків Роман Дмитрович.....	50
Губа Володимир Петрович.....	53
Гулак-Артемівський Семен Степанович.....	54

Давиденко Володимир Олександрович.....	56
Денисенко (Ляшенко) Марина Геннадіївна.....	56
Дерда Іван Михайлович.....	57
Джусь Ярослав Анатолійович.....	60
Дичак Володимир Богданович.....	62
Дондук Євген Вікторович.....	64
Донник Лариса Іванівна.....	64
Дорошко Федір Васильович.....	65
Драч Едуард (Артемій) Валерійович.....	66
Дука Павло Петрович.....	67
Дума Людмила Степанівна.....	68
Дунаєвський Зіновій Йосипович.....	69
Євсевський (Євсєєвський) Федір Андрійович.....	70
Єрошенко Никифор Михайлович.....	71
Єсіпок Володимир Миколайович.....	72
Єфремов Володимир Іванович.....	74
Жарко Федір Аврамович.....	75
Жданкін Василь Олександрович.....	76
Завалішина Марія Семенівна.....	78
Задоя Світлана Юріївна.....	79
Задоя Юрій Михайлович.....	80
Зажитько Сергій Іванович.....	81
Зеленський Сергій Васильович.....	83
Іваниш Андрій Андрійович.....	84
Іванов Михайло Гаврилович.....	85
Іванченко Віталій Гаврилович.....	87
Ільченко Григорій Миколайович.....	87
Їжакевич Михайло Іванович.....	89
Йосифович Юрій Романович.....	90
Калафаті Василь Степанович.....	92
Калустян (Калустьян) Олександр Варткесович.....	92
Кирилич Василь Михайлович.....	93
Ключарьов Ігор Володимирович.....	94
Кобзар Віталій Володимирович.....	94
Кобилянський Леонід Леонідович.....	95
Ковальчин Степан Васильович.....	96
Козак Сергій Давидович.....	97
Колесник Марко Лазарович.....	98
Концевич Григорій Митрофанович.....	100
Корінь (дівоче прізвище – Глуховець) Галина (Анна) Іванівна.....	104
Корчинський Мирослав Титович.....	105
Корчинський Юліан (Юліан, Юлій) Олексійович.....	106
Красотов Олександр Олександрович.....	107
Кречко Михайло Михайлович.....	108

Кужельок Леонід Миколайович.....	110
Кулик Юрій Іванович.....	111
Кухарець Євген Іванович.....	112
Кучерук Володимир Феофілович.....	113
Кучугура-Кучеренко (справжнє прізвище – Кучеренко) Іван Йович.....	114
Лазаренко Андрій Костянтинович.....	117
Лазуркевич Тарас Миколайович.....	117
Лапинський Наум Соломонович.....	119
Лапинський Яків Наумович.....	120
Лапшинський Гліб Миколайович.....	120
Левицький Олександр Олександрович.....	121
Левін Яків Аркадійович.....	121
Левкович Олександр Олександрович.....	122
Лепешко Володимир Фролович.....	123
Лесик Роман.....	125
Лібацький Сергій Іванович.....	126
Ліхнякевич Атанас.....	127
Лобко Володимир Павлович.....	128
Лобода Тетяна Миколаївна.....	129
Льонко Євген Олександрович.....	132
Макаревич Юхим (Фішель) Янкелевич.....	133
Макаров Євген Петрович.....	134
Мальцев Валентин Олександрович.....	134
Маркевич Григорій Іпатійович.....	135
Маруніч Володимир Іванович.....	136
Маслюченко Володимир Кирилович.....	139
Матвійчук Людмила Сергіївна.....	140
Махлай Олег Петрович.....	141
Медвецька Мирослава Дмитрівна.....	143
Мелех Ярослав Іванович.....	144
Мерзленко Віктор Іванович.....	145
Місевич Костянтин (Кость) Теодорович.....	145
Мовчан Єгор Хомич.....	149
Молнар Лайош Людвікович.....	151
Мошик Микола Григорович.....	152
Наливайко Володимир Борисович.....	155
Недзведський (Недзвідський) Микола Францович.....	155
Нежигай Олександр Миколайович.....	156
Незовибатько Олександр Дмитрович.....	157
Немеш Олена Миколаївна.....	158
Новицький Костянтин Георгійович.....	159
Новосадський Борис Іванович.....	160
Носач Павло Варламович.....	161
Орленко-Прокопович (справжнє прізвище – Прокопович) Роман Іванович.....	163
Осадчий Олександр Пилипович.....	164
Островський Богдан Павлович.....	165

Павлів Любомир Володимирович	167
Павлюк Василь Михайлович	168
Панасюк Іван Васильович	169
Пархоменко Євдокія (Явдоха) Терентіївна	170
Пастернак Мирослав Михайлович	170
Пацукевич Віктор Олексійович	172
Пашин Леонід Миколайович	173
Петровський Олександр Юрійович	174
Пицко Остап-Діонізій	176
Піка Данило Федорович	177
Погорілий Олександр Павлович	177
Полєвик Василь Іванович	178
Полєвіков Ігор Олексійович	181
Поломаренко Іван Олександрович	181
Полонський Михайло Лазарович	182
Полянський Ярослав	182
Пономаренко Валентин Олександрович	184
Пономарьов Анатолій Олександрович	184
Попик Анатолій Андрійович	185
Постолан Мирослав (Мирон) Данилович	186
Потапенко Петро Аврамович	187
Працюк Богдана Михайлівна	189
Приходько Марина Іванівна	189
Прокоф'єв Сергій Сергійович	191
Пронь Ігор Іванович	192
Протопопов Сергій Володимирович	193
Прудкий Никін Іванович	193
Птушкін Володимир Михайлович	195
Ратнер Самуїл Вульфович	196
Ремешило Тарас Іванович	196
Резніков Семен Петрович	197
Різоль Микола Іванович	198
Родін Олександр Леонідович	199
Рожавська Юдіф Григорівна	200
Рославець Микола Андрійович	201
Рурак Віктор Корнійович	202
Савицький Роман Януарійович	204
Садовський Євген-Орест Іванович	204
Сінчук Олеся Володимирівна	206
Сіренко Алла Павлівна	207
Скляр Іван Михайлович	207
Скороход Костянтин Павлович	209
Скотаренко Іван Опанасович	209
Сльота Іван Михайлович	210
Созанський Олег Олегович	211
Сокальський (псевдонім Дон Дієз) Володимир Іванович	213

Сорока-Будник Марія Іванівна	215
Спаринський Олександр Йосипович	216
Спех Степан	217
Старушик Петро Пилипович	218
Стасюк Юрій Миколайович	219
Стельмашук Роман Степанович	220
Стон-Балтарович Володимир Симеонович	222
Сточанська Мирослава Петрівна	223
Талах Валентин Костянтинович	226
Татаринів Борис	226
Тележинський Сергій Федорович	227
Тилик Володимир Володимирович	228
Тищенко Олександр Васильович	228
Токар Юрій Миколайович	230
Толканьов Володимир Васильович	230
Ус Анатолій Павлович	232
Хмурич Теодор Миронович	233
Цицалюк Григорій Никифорович	234
Цісик Євген Олексійович	235
Чабан-Чайка Світлана Володимирівна	236
Чернишов І. І.	238
Швиденко Валентин Тарасович	239
Шимко Олександр Артурович	239
Штокалко Зіновій Павлович (псевдонім – З. Бережан)	240
Шумейко Володимир Вікторович	243
Щербаков Ігор Володимирович	244
Щетинський Олександр Степанович	245
Щоголь Микола Тимофійович	246
Щуровська-Россіневич Платоніда Іванівна	247
Яворський Болеслав Леопольдович	251
Янівський Богдан-Юрій Ярославович	252
Ярова Тетяна Андріївна	253
Яровинський Борис Львович	254
Ярунський (Степанюк) Сергій Анатолійович	255
Яшвілі Тетяна Євгенівна	256
Ященко Тарас Леопольдович	257
Бібліографія	258
Дискографія	267
Фільмографія	279
Нотографія	283

А

АЛБУЛ ОЛЕКСАНДР ВОЛОДИМИРОВИЧ

[02.01.1955 р., м. Винники Львівської обл.] – композитор, піаніст, аранжувальник, звукорежисер, педагог, музично-громадський діяч.

Закінчив Львівське музично-педагогічне училище (нині – факультет мистецтв імені Філарета Колесси Львівського національного університету імені Івана Франка) по класу фортепіано Б. Р. Кокотайло (1974 р.).

В 1979–1984 рр. навчався на композиторському факультеті Львівської державної консерваторії (від 2007 р. – Львівська національна музична академія) ім. М. В. Лисенка по класу композиції професора Д. Є. Задора.

Від 1975 р. – концертмейстер Львівського музично-педагогічного училища (нині – факультет мистецтв імені Філарета Колесси Львівського національного університету імені Івана Франка). Від 1996 р. – аранжувальник та звукорежисер Івано-Франківського відділення Української асоціації творчої інтелігенції «Світ Культури». Від 2007 року – викладач вокалу і концертмейстер Львівської державної школи мистецтв № 9 у м. Винники (дотепер). Учасник Першого фестивалю «Червона Рута» у жанрі поп-музики (Чернівці, 1989 р.). Член Національної спілки композиторів України (від 1999 р.).

Композитор Олександр Албул працює в різних музичних жанрах, зокрема симфонічної та інструментальної музики, розвиваючи традиції композиторів-романтиків; використовує сучасні засоби виразності. У жанрі вокальної музики привертає увагу цикл різдвяних пісень на тексти сучасних українських поетів, над яким композитор працював упродовж 1997–2003 рр. Серед виконавців пісень з вокального циклу – Остап Стахів, Інесса Братушик та Орест Хома, хорова капела «Трембіта» (керівник – Микола Кулик); ансамблі, церковні хори, зокрема ансамбль «Вишиванка» ЛДМШ № 9, дитячий гурт «Ліга Співу» з Черкащини. Композитор плідно працює в жанрі естрадної пісні; пише пісні на тексти сучасних українських поетів – Ю. Рибчинського, Є. Рибчинського, М. Чумарної, З. Филипчука та ін. Серед виконавців – Оксана Білозір, Павло Зібров, Ігор Богдан, Владислав Левицький та ін. У жанрі хорової музики – на тексти класиків: серболужицької літератури – Гандрія Зейлера, української літератури – Тараса Шевченка. Користуються особливою популярністю пісні для дітей дошкільного та шкільного віку на тексти Зеновія Филипчука («Гусачок», «Апчих», «Я маленька українка», «Грав зайчисько у футбол») та ін. Автор збірок пісень у супроводі фортепіано: «Колядує вся родина»: Різдвяні пісні. – Ужгород: ТОВ «ІВА», 2018. – 31 с.; «Вже йдуть колядники»: Різдвяні пісні. – Ужгород: ТОВ «ІВА», 2020. – 46 с.; «Ходить гусачок»: Пісні для дітей. – Ужгород: ТОВ «ІВА», 2020. – 35 с.

Албул О. В. «Така її доля...» (уривок з балади «Причинна»; 1837 р., С. – Петербург) для жіночого хору з фортепіано (1987 р.). – В збірнику нот: «Поезія Тараса Шевченка в музиці». До 200-річчя

від дня народження Т. Г. Шевченка / Упорядники Дзвенислава Василик, Андрій Славич. – Дрогобич: Півсвіт, 2013. – 152 с. – С. 9–14; Албул О. В. «Тече вода з-під явора...» (на тексти однойменної поезії; 1860 р., С. – Петербург) для дитячого хору з фортепіано (2018 р.).

Література:

Приватний архів (за матеріалами, наданими композитором 17 червня 2023 р.);

Вілкова Дар'я. Відомі композитори України. – Київ: ФОП «Мунін Г. Б.», 2016. – 368 с. – С. 6–7.

АЛМАШІ ЗОЛТАН ГАВРИЛОВИЧ

[22.01.1975 р., м. Львів] – композитор, віолончеліст, педагог, музично-громадський діяч. Народився у родині музиканта-скрипаля. Заслужений артист України (2024 р.).

Закінчив Львівську середню спеціалізовану музичну школу-інтернат імені Соломії Крушельницької по класу віолончелі Ганни Менцінської (1993 р.).

Закінчив Вищий Музичний Інститут у Львові (від 2007 р. – Львівська національна музична академія) ім. М. В. Лисенка по класах віолончелі (1998 р.) та композиції (1999 р.) Юрія Євгеновича Ланюка (з 2003 р. – професора, з 2005 р. – Лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка).

В 1999–2002 рр. продовжив студії в асистентурі-стажування на кафедрі композиції Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського по композиції у Євгена Федоровича Станковича – професора (з 1998 р.), Лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка (з 1977 р.), Героя України (від 2008 р.). В 2008 році проходив стажування у Польщі по класу композиції Александра Ласоня. Від 2000 року працює артистом ансамблю: соліст-інструменталіст Національного ансамблю солістів «Київська камерата», сучасної музики «Рикошет», «Нова музика в Україні», «Nostris temporis»; віолончеліст і мистецький директор Струнного квартету імені Левка Ревуцького (з 2018 р.). Співзасновник і керівник фестивалю класичної та сучасної камерної музики «Гольфстрім». Твори композитора виконуються на Міжнародних фестивалях сучасної музики: «Контрасти» (Львів), «Форум музики молодих» (Київ), «Прем'єри сезону» (Київ), «Київ Музик Фест» (Київ), «Два дні і дві ночі» (Одеса). Українську музику як віолончеліст і композитор репрезентував у Німеччині, Франції, Швейцарії, Польщі, Нідерландах, Білорусі, Молдові, США, Чилі та в інших країнах. Лауреат Міжнародних конкурсів імені Сергія Прокоф'єва «На батьківщині С. Прокоф'єва» (м. Маріуполь) у номінації «віолончель» (1998 р., 2-а премія) та «композиція» (2000 р., 2-а премія). Лауреат Премій: ім. Л. Ревуцького (2003 р.), ім. Б. Лятошинського (2012 р.), «Київ» ім. А. Веделя (2024 р.), ім. В. Косенка (2024 р.). Член Національної Спілки композиторів України (від 2001 р.).

Алмаші З. Г. Опера-Кабаре «ТГШ. Подорож у часі» (лібрето Олени Павлової) В семи картинах відбулася 25-26 квітня 2025 року, приурочених звільненню Тараса Григоровича Шевченка з кріпацтва 25 квітня 1838 року та виходу першого «Кобзаря» 26 квітня 1840 року. Режисер-постановник Армен Калоян, диригент-постановник Юрій Яковенко, художник Костянтин Пономарьов, балетмейстер Олена Пуль. В основі опери – твір футуриста Гео Шкурупія «Повість про гірке кохання Тараса Шевченка» та листи поета. В головних ролях – студенти-співаки Харківського національного університету мистецтв ім. І.П. Котляревського: Андрій Панчишко – Молодий Шевченко, Вероніка Мостова – Ганна Закревська, асистенти-стажисти: Віталій Манченко – в ролі Царя, Андрій Слободянюк – в ролі Якова де Бальмена.

Література:

- [Б. п.] Вручення премії ім. Л. М. Ревуцького // Газета «Культура і життя». – 2003. – 30 квітня;
Луніна А. Золтан Алмаші: «Музика – це набір кодів, що були даровані людям Богом або Прометеєм...» / Анна Луніна // Музика. – 2013. – № 6;
Луніна А. Композитор в дзеркалі сучасності. У 2-х томах. Том 1. – Київ: Дух і Літера, 2015. – 504 с. – С. 13–83;
Вілкова Дар'я. Відомі композитори України. – Київ: ФОП «Мунін Г. Б.», 2016. – 368 с. – С. 9.

АЛЧЕВСЬКИЙ ГРИГОРІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ

[1866 р., м. Харків – 1920 р., Москва, нині РФ] – піаніст, співак, композитор, педагог. Син промисловця, мецената Олексія Алчевського та відомої культурно-громадської діячки Христини Данилівни Алчевської, брат Івана Олексійовича Алчевського (одного із найвидатніших співаків ХХ ст.) та поетеси Христини Алчевської. В 1887 році закінчив математичний факультет Харківського університету. Навчався у Московській консерваторії по класах співу, фортепіано О. Зілоті, контрапункт вивчав у С. Танєєва. Від 1907 року – музичний рецензент газети «Южный Край» у Харкові. Організатор оркестру балалаєчників; виступав з концертами; брав участь у музично-громадському житті українців Москви, в організації й проведенні (разом з братом Іваном Алчевським) Шевченківських роковин музично-драматичним товариством «Кобзар» (голова – видатний співак, соліст Большого театру Іван Алчевський) (в 1911 р.).

Автор навчальних посібників: «Вокальна техніка в щоденних вправах» (М., 1907 р.); «Таблиці дихання для співаків та їх застосування у розвитку основних якостей голосу» (М., 1908 р.).

Алчевський Г. «**Чого мені тяжко...**» (на тексти однойменної поезії Т. Г. Шевченка «Чого мені тяжко, чого мені нудно...»). 1844 р.; С.-Петербург). Солоспів для тенора або баритона у супроводі фортепіано. Ор. 4, № 1. – М.: М. Слонов, [б. р.]. – 2 с.; В зб. нот: «Старовинні популярні побутові романси та пісні»: для середнього та низького голосу / упоряд. Л. Ржецька. – Київ: Музична Україна, 1969; В зб. нот: «Зачарування звуків ніжних»: українські романси: [для голосу з фортепіано, скрипки та віолончелі] / укладачі: В. А. Макарова, Л. А. Макарова. – Вінниця: Нова Книга, 2013.

Література:

- Шевченко і музика:** нотографічні та бібліографічні матеріали (1861–1961): Довідник. Склала А. І. Касперг. – Київ: Мистецтво, 1964. – 164 с. – С. 49 (№ 497);
Лисенко І. Композитор, співак, педагог / Іван Лисенко // Газета «Вечірній Київ». – 1966. – 17 травня;
Крячок М. Документи родини Алчевських у фондах ЦДАМЛІМ України (До 120-річчя від дня народження І. О. Алчевського) / М. І. Крячок // Архіви України. – 1996. – № 4–6. – С. 88–96;
Лисенко І. Музики сонячні дзвони: статті, рецензії, спогади / Іван Лисенко. – Київ: Рада, 2004. – 392 с. – С. 27–31;
Вілкова Дар'я. Відомі композитори України. – Київ: ФОП «Мунін Г. Б.», 2016. – 368 с. – С. 9;
Музична Шевченкіана у фондах Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського / відповідальний редактор Л. Г. Руденко, науковий редактор Л. В. Івченко; укладач Л. Г. Руденко [та ін.]. – Київ: Академперіодика, 2019. – 992 с. – С. 61, 358, 359.

АНДРІЙЧУК ПЕТРО ОЛЕКСАНДРОВИЧ

[17.01.1958 р., м. Борщів Чортківського району Тернопільської області] – диригент, баяніст, музикознавець, композитор-аранжувальник, культуролог, педагог, культурно-просвітній й музично-громадський діяч. Заслужений працівник культури (1992 р.).

Закінчив Тернопільське державне музичне училище (нині – Тернопільський мистецький фаховий коледж імені Соломії Крушельницької) по класу баяна Юрія Валентиновича Максема (1977 р.); Київську державну консерваторію (від 1995 р. – Національна музична академія України) ім. П. І. Чайковського по класах баяна М. Різоля, ансамблю І. Яшкевича, диригування М. Гозулова (1982 р.). В 1983–1993 рр. – концертмейстер Народного хору Білогородського Будинку культури Білогородської територіальної громади Бучанського району Київської області «Княжа вольниця», його керівник (в 1994–2002 рр. та від 2009 р.). Водночас, від 1978 р. – концертмейстер, від 1992 р. – художній керівник і диригент Заслуженого народного хору України «Дарничанка» (сучасна назва) (дотепер). Концертував у країнах: Австрії, Англії, Білорусі, Болгарії, Греції, Грузії, Іспанії, Італії, Китаї, Литві, Молдові, Польщі, Румунії, Сербії, Словаччині, США, Угорщині, Франції, Хорватії, Чехії. Від 1989 р. – викладач, доцент (з 1996 р.), професор (від 1999 р.) кафедри музичного мистецтва Київського Національного університету культури і мистецтв (дотепер). В 2009–2012 рр. – провідний науковий співробітник Українського центру культурних досліджень Міністерства культури України. Член атестаційної комісії з підтвердження та присвоєння звань «Народний» і «Зразковий» Київського міського центру народної творчості та культурологічних досліджень (від 2004 р.), Київського обласного центру народної творчості та культурно-освітньої роботи (від 2017 р.). Член правління всеукраїнського хорового товариства імені Миколи Леонтовича, голова Київського обласного відділення (2017 р.). Керівник секції «Хорове мистецтво» Товариства «Україна-Світ» (2017 р.). Член Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка (від 1990 р.), член її Головної ради (від 2017 р.). Кавалер ордена «За заслуги» III ступеня (2003 р.). Лауреат премії імені Івана Огієнка (2020 р.). Почесний громадянин міста Борщева (2006 р.). Член Національної Спілки журналістів України (від 2000 р.). Член Національної Всеукраїнської музичної спілки (від 1998 р.), член її секретаріату (від 2007 р.), від 2023 р. – її голова.

Автор музикознавчих праць (понад 100). З-поміж них: Золоті ключі Галини Верховинець // Березина. – 2001. – № 2 (29). – С. 85–87; Анатолій Пашкевич як явище в українській пісенній творчості // Народна творчість та етнографія. – 2005. – № 4. – С. 63–66; Гармоніка: генезис і шляхи народності // Студії мистецтвознавчі. Число 2 (14): Театр. Музика. Кіно. – Київ: Видавництво ІМФЕ, 2006. – С. 115–118; «Арканове коло» Михайла Гринишина // Народна творчість та етнографія. – 2009. – № 2. – С. 82–86;

Народно-інструментальна спеціалізація в Київському національному університеті культури і мистецтва // М. Давидов. Історія виконавства на народних інструментах. – Луцьк: ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 427–440; Народне хорове мистецтво як засіб збереження національної ідентичності // Всеукраїнське товариство «Просвіта» імені Тараса Шевченка. Патріотичне виховання нації. Матеріали науково-практичної конференції, 15 грудня 2015 р. – Київ: ВЦ «Просвіта». – С. 149–156; Українське народне хорове аматорство в сучасних умовах (з досвіду роботи Заслуженого народного ансамблю пісні і танцю України «Дарничанка») // Економіко-культурологічне позиціонування України в світовому глобалізованому просторі. Перша Міжнародна науково-практична конференція, 14–15 лютого 2016 р. – Кошице. – С. 307–310; Свято українського народного хорового співу, що має ім'я свого творця // Культура і життя. – 2020. – № 1. – С. 8–9;

Василь Юхимович: яким його знав // Діяльність продюсера в культурно-мистецькому просторі ХХІ століття: розмаїття, взаємодія, єдність. Збірник наукових праць / Упоряд., наук. редактор, відповідальний за випуск: С. Садовенко. – Київ: НАКККіМ, 2021. – С. 13–19; Соломія Крушельницька – уособлений ідеал видатної Українки, геніальної співачки // Науково-практична інтернет-конференція «Соломія Крушельницька – королева світової оперної сцени (до 150-річчя з дня народження)», 19 жовтня 2022 р., КНУКіМ. – Київ: Київський національний університет культури і мистецтв, 2022. – С. 8–11.

«**Бандуристе, орле сизий...**» (на тексти поезії «Н. Маркевичу»; 1840 р., С.-Петербург). Українська народна пісня. Опрацювання для баритона соло та капели бандуристів П. Андрійчука (2024 р.); «**Ой крикнули сірії гуси...**» (на тексти однойменної поезії; 1849 р., Раїм). Українська народна пісня. Опрацювання для мішаного вокального секстету П. Андрійчука (2004 р.); «**По діброві вітер вис...**» (уривок з балади «Тополя»; 1839 р., С.-Петербург). Українська народна пісня. Опрацювання для жіночого тріо П. Андрійчука (1996 р.); «**Реве та стогне Дніпр широкий...**» (уривок з балади «Причинна»; 1837 р., С.-Петербург). Українська народна пісня. Мелодія Д. Крижанівського. Опрацювання для народного хору Анатолія Пашкевича. Супровід, виконавська редакція П. Андрійчука (1993 р.); «**Утоптала стежечку...**» (на тексти однойменної поезії; 1848 р., Косарал). Музика Віктора Власова. Виконавська редакція для капели бандуристів та сопрано соло П. Андрійчука (2024 р.); «**Спи, Тарасе, батьку рідний**» (тексти О. Кониського). Українська народна пісня пам'яті Тараса Шевченка. Опрацювання для народного хору, баса соло П. Андрійчука (2024 р.).

Література:

- Рудаков М. Культуру творять одержимі // Урядовий кур'єр. – 1997. – 24 травня;
Мадзій І. Мої пісні – моє багатство // Вільне життя (Тернопіль). – 2001. – 17 листопада;
Верховинець Г. Грані таланту // Профспілки України. – 2002. – № 2. – С. 87–89;
Петрук Т. З Боршева до Києва // Соломія (Тернопіль). – 2004. – № 1. – січень;
Верховинець Г. Многая літа Вам, ювіляре! // Профспілки України. – 2008. – № 2. – С. 19–20;
Якимчук В. Петро Андрійчук // Давидов М. Історія виконавства на народних інструментах. – Луцьк, 2010. – С. 583–585;
Гринишин М. Невгамовний подвижник // Українська музична газета. – 2013. – № 1. – січень-березень;
Андрійчук Петро Олександрович: біобібліографічний покажчик: до 60-річчя від дня народження. – Київ, 2018. – 200 с. (Серія «Видатні постаті КНУКіМ». Вип. 4);
Нечитайло А. Талант, осяяний народним визнанням // Соломія (Тернопіль). – 2018. – № 1 (75). – С. 3;
Дацюк Г. На поклик народної пісні (Яскравою культурною подією року, що минає, стало Х Свято народно-го хорового мистецтва «Дарничанка» скликає друзів», що відбулося в Києві, в Центрі художньої творчості «Печерськ») / Галина Дацюк // Всеукраїнський культурологічний тижневик «Слово Просвіти». – 2023. – Ч. 50 (1234). – 14-20 грудня. – С. 14–15.